

1951 NÄSETS PADDLARKLUBB 2001 GÖTEBORG

Grattis på 50-årsdagen!

Bild 14, Kanotskola 1999. Ledare Patrik Winther och Christian Olausson.

Bild 8, Hans Olsson som "liten" knattepaddlare. Foto: Bert Olsson.

Bild 18, Är detta min kajak?? Bild från Kajaksymposium på Stockens Camping Orust.

Långfärdspaddling är idag en sektion i NPK med en växande skara medlemmar.

Historien om Näsets Padlarklubb 1951–2001

Så började det...

Några kanotentusiaster boende inne i Göteborg och tillhörande Göteborgs Kanotförening, tyckte det var lite för "besvärligt" att efter en kanottur/ett träningspass sköta sin hygien vid en vattenpost på en gata ute vid Saltholmen. Man ville ha bättre tillgång till bad, vilket i sig kan låta lite egendomligt när man tillhör en vattensport. Ute vid Smithska Udden, som redan då (1951) var avsatt för som det hette fritid och rekreation, fann man den lämpliga platsen. I klubbens sekreterarbok från den tiden finns som första punkter att läsa: "Vid en sammankomst den 16 maj 1951 hemma hos Åke Ölvegård, samt följande grabbar, Mats Alstrin, Allan Berggren, Åke Borg, Arne Eriksson, Gunnar och Lennart Nordström samt Stig Johansson, beslutades att en kanotklubb skulle bildas".

En styrelse valdes och fick följande utseende. Ordförande Lennart Nordström, sekreterare Åke Ölvegård, kassör Mats Alstrin, vice ordförande Åke Borg, vice sekreterare Stig Johansson. Ett namn skulle givetvis klubben ha och det diskuterades en hel del, men man enades till slut om Näsets Paddlarklubb med tanke på att mark med tillstånd att uppföra kanothus var arrenderat av staden ute vid Näset. Det beslutades även att klubben endast skulle verka för paddling. Några segelkanotister kunde därför ej vinna inträde."

Tomten som avstyckats och tillståndet som beviljats var ursprungligen endast avsett för ett upplag av kanoter. Medlemmarna, 8-10 st vid denna tiden, tånjde dock på tillståndet, ett klubbhus skulle byggas. Med diverse rivningsvirke och bl.a. ett antal skjutdörrar hämtade i Göteborgs fiskhamn restes huset. Första etappen stod klar hösten 1951.

Betongplattan framför huset göts med sand som hämtades med båt ute på Klockskär och sten från stenbrottet på andra sidan udden. Näsets PK var född. Några år senare byggdes huset till och en särskild bastubyggnad uppfördes. Även reglementsensligt byggnadslov inhämtades, vilket i sig bar en egen historia. (Det antydde om svartbygge!)

Träning och tävling på 50-talet

Kanotträningen i klubben på den här tiden var kanske inte lika intensiv som idag, men minst lika tidskrävande. Ett träningspass kunde vara en kanottur till Hönö (lördag kväll), den medhavda sportdrycken bestod inte av dagens moderna ingredienser, utan möjligen något starkare. Vinterträningen genomfördes mest för att "vara igång" i Vasa Läroverk och bestod av någon form av rugby. Under senare halvan av 50-talet, när Valhallabadet var klart, hyrde klubben in sig och kunde som en av de första klubbarna i landet köra bassängträning. Tävlade gjorde man om än i något blygsammare sammanhang. Det bestod av interna klubbtävlingar, klubbmatcher

mot Billdal, DM eller trestadsmatcher mot Trollhättan och Varberg. Dätidens stjärna i klubben var Mats Alstrin som bl.a. vann många DM.

Vill man vara med så...

Mot slutet av 50- och början på 60-talet hade medlemsantalet stigit till ca 20. Då hade också en ungdomsverksamhet börjat, en verksamhet som fött några av klubbens profiler som Ingvar Andersson, Lennart Lindblom och Leif Mattsson. Ungdomarna växer till sig, man nöjer sig inte med lokala tävlingar, utan man vill känna på övriga Kanotsverige. Första senior-SM som Näsetpaddlare deltog vid var i Jönköping 1961. I och med dessa resor börjar man också knyta kontakter med andra kanotklubbar i landet. En för klubben betydelsefull kontakt var med Jönköpings KK, där våra kanotister fick möjlighet att på gemensamma träningsläger gå i lära hos den olympiske guldmedaljören Gunnar Utterberg. Erfarenheter från dessa möten medför att träningen behöver förbättras, man börjar förstå att det går inte bedriva effektiv kanotträning i det stora och ofta oroliga salta västerhavet. Man förstår också att träningen behöver vara effektiv året runt. Nu kommer också vinterträning med skivstång och skidåkning in i bilden. Under några år i mitten på 60-talet "flackar" den lilla gruppen av tävlingsskanotister runt mellan olika insjöar. Ett år var man inhysta i ett värdshus i Pixbo och tränade i Rådasjön. 1965 återfanns de i Hindås. Resultatmässigt börjar det också så sakteliga hända saker. Klubbens första medalj (brons) på ett svenskt mästerskap tas av Hans Aresén och Leif Mattsson 1965 i K2 500 m.

Till Delsjön...

Under krigsåren bevakades vattenverket i Delsjön av stadiga beredskapsgubbar, inhysta i en barack av hemmagjord bungalowmodell. Denna barack (idag kanotuthyrningen) som stod tom fick klubben låna av Göteborgs VA-verk. Baracken iordningställdes till omklädningsrum/förvaring – allt i ministorlek. Här trängdes kanoter och kanotister under ytterst primitiva förhållanden en intensiv 10-års period. I och med etableringen 1966 vid den vackra och ändamålsenliga Delsjön börjar en ny epok i klubbens historia. Möjligheterna till rationell kanotträning översteg vida de som varit ute vid udden. Framgångarna fortsätter med framskjutna placeringar på nationella tävlingar. Vi får också i slutet på 60-talet representanter med i landslaget. Ingvar blir klubbens förste att delta på ett internationellt mästerskap, EM i Moskva 1969.

Med etableringen till Delsjön breddas verksamheten, medlemsantalet stiger, nya ungdomar knyts till klubben. Konkurrensen börjar så sakteliga att hårdna och på SM 1973 i Hofors "smäller" det. Efter en lite misslyckad fredagskväll (diskade på K4 10 000 m) är det en grupp revanschsugna Näsetpaddlare som lördagen den 11 aug 1973 glider upp till startpontonen för K4 1000 m. Som enda göteborgare på land hade jag svårt att stå stilla, när jag förstod att segern var inom räckhåll. Marginalen till tvåan Katrineholm var inte överdrivet stor (0,2 sek), men för oss på land syntes den ganska klar. De fyra i båten vågade först inte visa några segerkänslor, men när väl speakern meddelade resultatet flög paddlarna i luften. Näsets första SM var ett faktum. De fyra i båten var: Larry Myrberg, Ingvar Andersson, Håkan Mattsson och Leif Mattsson. Vid den här tiden, i början på 70-talet, fanns det några som argumenterade för ett namnbyte på klubben. Detta för att

Bild 6
NPKs nuvarande ordförande från år 2000, Daniel Jonsson. Foto: L Nordhed.

Bild 2
Bild av nya kanothallen. Foto: Lars Nordhed.

Bild 3 & 4
Det är nästan klart utvändigt. Foto: Lars Nordhed.

Bild 15
NPKs grand oldboy Åke Wenzel, här med en av sina välskötta kajaker, en VKV 48.

identifieringen med vår nya etablering skulle vara tydligare. Lyckligtvis fick de inget gehör. Däremot fanns det gemensamma funderingar och önskningsar att vi skulle ha ett större och modernare klubbhus. Det fanns framskridna planer på utbyggnad av det gamla, det fanns också idéer på ett klubbhus kombinerat med servering, placerat vid teknikbacken. Sakta malde kvarnarna, som i sirap flöt ärendet fram hos kommunen. Till slut hade man ändå bestämt sig att båtporten i Delsjön skulle vara placerad i viken väster om gamla intaget. Vi fick vår tomt, ett klubbhus ritades, nu behövdes pengar för finansiering av bygget. Naturvårdsverket tillskrevs och vi blev lovade en slant, kommunen lovade en annan, den tredje delen fick vi stå för själva. Lägligt hade vi nu börjat få lite bingoinkomster, vilka vi tillsammans med eget arbete skulle utnyttja. Men fördröjningar uppstod, statsmakten prioriterade annan verksamhet. Styrelsen fick gå i borgen för att få loss pengar innan bidragen kom. Till slut kunde så äntligen bygget starta. En som är värd ett omnämmande för att vi kom igång är Björn Ljungquist, som med sin envishet gjorde att vi vann kampen mot byråkraterna. När väl spaden sattes i marken för det nya klubbhuset med Leif som anförare, började en "härlig" tid för oss som var med. Det var paddlarklubben så gott som dygnet runt. Tränade man inte, eller som i mitt fall skötte ekonomin, så jobbade vi på stugan. Någon har räknat ut att sammanlagt 2923 timmar hade ideellt arbetande medlemmar åstadkommit till den dagen den 24 april 1976 när det var dags för invigning.

När jag säger en härlig tid, så menar jag inte själva arbetet att köra betong, spika, dra kabel, måla med mera, utan den fantastiska stämningen, familjekänslan, som man först i efterhand med distans har haft vett att tillräckligt värdera.

Att beskriva den känsla, som vi många upplevde i vår stora "familj" under andra halvan av 70-talet, är nästan omöjlig. När vi t.ex. samlades före ett träningspass och "tjötade" i gräsbacken framför klubbhuset, då den ena historien värre än den andra drogs. Eller när man blev bjuden på en fika i husvagnen hos våra hustomtar Agneta och Björn. Antagligen njöt vi lite ego-trippat av vad vi presterat.

Att tillkomsten av det nya klubbhuset blev ett lyft för klubben är ingen överdrift. Vi fick en bredd som aldrig förr. Notera att vi vid några tillfällen ställde upp med dubbla K4:or på SM. 70-talet kan sammanfattas med 19 SM-tecken, 4 NM, ett flertal landslagsrepresentanter, där Håkans deltagande i Montreal-OS 1976 är höjaren

80-talet....

I decenniets början vill jag påstå att en viss stagnation infann sig, eller låt oss kalla det en rejäl generationsväxling. Kanske blev denna onödigt stor pga att flera av våra yngre seniorer inte orkade med hårdtsatsningen och därför slutade, kan tyckas, i förtid med tävlandet. Utan att för den skull förringa eller nedvärdera de kanotister som representerade Näset vid denna tid, så nog saknades vi i toppen av resultatlistorna bland seniorerna. Men hav tröst, föreningen var långt ifrån död. Här fanns en ny liten ungdomstrupp som Håkan ambitiöst tog sig an i sin nya roll som klubbtränare. Med Bert och Britt Ohlson som aktiva supportrar campar de Sverige runt mellan olika tävlingsplatser. Det här enträgna arbetet bär så småningom frukt, för ur den lilla flocken blommar klubbens hittills framgångsrikaste egna produkt fram: Hans Ohlson.

Efter ett uppehåll på nio år är det åter dags 1988 för en näsetpaddlare att ställa sig överst på prispallen på SM. Tillsammans

med från Fagervik "inlånade" Gunnar Olsson vinner de både K2 500 m och K2 1000 m. Gunnar vinner också K1 1000 m och blir krönt till 1988 års SM-kung. Som belöning för detta får Gunnar representera Sverige på K1 1000 m vid OS i Söul. För Hans del, skall det visa sig, är SM-vinsterna 1988 bara början på en framgångsrik kanotkarriär vars slutkapitel fortfarande är oskrivet, med många SM-medaljer, landslagsuppdrag (bl.a. OS 1988), VM-brons 1990 och 1991 mm.

Egna arrangerade tävlingar

När man som jag varit med i klubben i 22 år, så tror man sig veta det mesta om vår verksamhet. Även det som skedde före mitt eget inträde. Så är icke fallet. Döm om min förvåning när jag i gamla handlingar hittar ett tävlingsprogram (med reklam och allt) från 1962 för "Tjämrundan". Det visade sig att på Härlanda Tjärn hade det körts en nationell tävling i maj månad det året under rubriken "Årets första kanottävling". Efter att ha läst igenom programmet, konstaterar man snart att tävlingen hade deltagare från flera av dåtidens "kanoner". Näsets PK och tävlingar, då tänker man naturligt på arrangemangen på Delsjön. Det finns ett tidningsurklipp från 1973, där Ingvar avslöjar en dröm: "Vilka tävlingar det skulle kunna bli på Delsjön med dess naturliga läktare". Drömmen gick i uppfyllelse – det blev ett årligt arrangemang som började med långlopp (tempo) 1978. Efterhand körde vi kortlopp i bojade banor. Först 500 meter med kanadensare som startponton. Allt eftersom funktionärsstabens rutin växte, utökades arrangemanget. När vi 1985 körde den sista tävlingen, hade vi hunnit med ett flertal arrangemang av hög kvalitet, inklusive en mästerskapstävling och junior-SM 1983. Vi hade då en fulländad tävlingsbana på 1000 m. Tyvärr gick tävlingarna på Delsjön i graven pga förbundets ökade krav på sanitära anläggningar. Torrdass och dopp i sjön var inte längre gångbart.

Ej att förlömma...

Att skriva en kavalkad över klubbens 40 åriga historia, då är det lätt att skriva om de framgångar som några av klubbens medlemmar haft, och göra detta till renodlade individuella prestationer. Jag vill påstå att det är ganska naivt att tro så är fallet. För bakom den individuella prestationen finns kollektivet av ledare och funktionärer av skiftande slag. Eller kanotkompisar som tävlingsmässigt inte nått lika långt, men som tillsammans skapat en mängd förutsättningar, en stämning, så att några av oss nått bra tävlingsresultat. De här medlemmarna är inte omnämnda i några resultatlistor, men ack så betydelsefulla, och har därmed all rätt att få känna delaktighet i framgångarna.

En annan viktig förutsättning för framgång, är en hyfsad ekonomi. Vårt deltagande i GDIF:s bingoallians samt vår kanotuthyrning vid Delsjön, som vi i år bedriver för tjugonde säsongen, är två för klubben livsviktiga inkomstkällor. Lite måste man därför beklaga svårigheten att engagera medlemmarna i aktivt arbete med uthyrningen, att man inte förstår möjligheten till sommarinkomster kombinerat med goda träningsmöjligheter.

Till sist..

Även om mycket som hänt inte blivit omnämnt, hoppas jag att denna lilla skrift som bara skummar på ytan, ändå blir till lite glädje för dig som medlem i Näsets Paddlarklubb. Den har

förverkligats genom samtal med medlemmar, yngre som äldre, studier av gamla handlingar och tidningsklipp samt inte minst egna minnesanteckningar.

November 1991, Göran Sandberg

1991–2001, 10 år sedan 40 års-jubileumet.

Vad har hänt i Näsets Paddlarklubb ?

Jag ska försöka ge en återblick av de 10 år som gått sedan NPK fyllde 40 år. Under den här perioden har föreningen haft tre ordförande: 1992-1997: Bengt Bengtsson, 1998-1999: Anders Karlsson och från och med år 2000: Daniel Jonsson.

Under den här 10-års perioden bygger mångsysslaren Bengt Bengtsson ut NPKs klubbhus med ett nytt omklädningsrum för damerna, en ny hall för kajakförvaring med cirka 60 kanotplatser samt förråd och garage. Bengt ordnar med bygglov och finansiering. Han får hjälp med bygget av ett antal ALU-arbetare och agerar själv byggleddare. Tillbyggnaden står klar i slutet av 1997.

Nästa projekt Bengt startar är att bearbeta kommunen för att få in kommunalt vatten och avlopp. Delvis blir vi hjälpta av att de tre husen som är grannar med NPK visar sig ha en septiktank som svämmar över i bäcken bakom NPK. Eftersom kommunen ser sig tvungen att dra fram avlopp till dessa, kan NPK och roddklubben åka snålskjuts på den ledning som dras från Sjölyckan. Installationen i och under klubbhuset slutförs av Lars-Erik Lundgren och mig. Efter mycket pustande och krypande under huset, så ansluter vi sommaren 1999 NPKs klubbhus till kommunalt vatten och avlopp. Tiden då vi hämtade vatten i plastdunk vid källan vid Delsjökolonin samt tömningen av avloppstanken till toaletten med slamsugningsbil är nu ett minne blott.

Sedan Hans Olsson slutade sin framgångsrika tävlingskarriär 1993 har det varit ganska tunnsått på seniorsidan. De som fanns kvar kämpade på ytterligare några år till mitten av 90-talet. Samtidigt började Bengt Bengtsson och Lars-Einar Eriksson forma en liten grupp ungdomar. Gruppen bestod av Jonas och Anders Rahn, Peter Flodin, Jim Sjöstrand, Johan Eriksson, Christian Olausson, Martin Olausson, Daniel Eriksson och några till. Redan i USM 1994 började de att plocka medaljer. Från 1996 till 1998 sopade de i princip rent på guldmedaljer på samtliga sträckor på USM och senare även på JSM. Framförallt i K-4 klassen, där NPK genom åren har skördat stora framgångar i lag, men även i K-1 och K-2 plockades det medaljer av ädel valör – något som fick övriga delar av kanotsverige att förvånas över NPKs goda lagbygge.

I slutet av 90-talet slutar några av våra duktiga juniorer och några väljer att byta klubb. Plötsligt har NPK endast några få aktiva tävlande kvar. 1998 diskuterar Urban Walter och jag att dra igång ungdoms- och tävlingsverksamheten igen. Urban är entusiastisk och vi raggar folk i föreningen som har barn i lämplig ålder. Sedan går djungeltrumman att vi har paddling för ungdomar en dag i veckan. Ungdomsverksamheten ökar och 1999 är en trupp ute och deltar i Svenska Ungdomscupen, SUC, där klubbar från hela landet deltar. När slutsummeringen görs, placerar sig NPK på 16e plats av totalt 40 deltagande kanotklubbar. År 2000 så stegar NPK sig uppåt i resultatlistan och hamnar på 11e plats av 42 klubbar. Samtidigt deltar NPK på DM med en

K-4 med miniortjejer, visserligen utom tävlan, men historiskt för NPK som aldrig tidigare tävlat i K-4 damer. Numera är även vår store entusiast Kenneth Johansson med och leder verksamheten.

Under 90-talet ökar även motions- och långfärdsverksamheten. Det börjar med att Klas Yhland strukturerar motionsverksamheten 1995. Från att det tidigare har varit få som arbetat mycket, så styr han in verksamheten så att många delar på arbetet med att leda verksamheten. Det börjar med nybörjarinstruktion modell öppet hus på onsdagar. Sedan tillkommer motionsträning på måndagar och torsdagar. För att höja kvaliteten på nybörjarinstruktionen och få bort de som ändå bara är med för att bada, så läggs instruktionen om till kurser samtidigt som Rikard Fredriksson tar över den 1999.

Parallellt med motionspaddlingens tillväxt så tar Daniel Jonsson sig an långfärdsverksamheten. Från att ha varit en verksamhet i skymundan växer nu långfärd till en av de stora sektionerna i föreningen. Även Daniel arbetar framgångsrikt med att få många att dela på arbetet. Förutom att arrangera långfärder, så bedriver klubben havspaddlingskurser. Ledare i inledningskedet för kurserna var Daniel Jonsson och Håkan Jernehov. Som en avknoppning på havskajakkurserna startar Daniel under vintersäsongen instruktion av olika räddningstekniker i Åbybadet. Verksamheten leds och organiseras numera av entusiasten Åke Wenzel.

I december 2000 går Jiri Novak bort efter en tids sjukdom. Jiri drev under många år vår kanadensaruthyrning. De av oss som kände honom vet att han var en kämpe som jobbade hårt i det tysta. Inte desto mindre var han väldigt betydelsefull för föreningen eftersom intäkterna från uthyrningen har varit och är ett stort tillskott till NPKs ekonomi. Utan dem skulle det bli svårare att bedriva den verksamhet vi har idag. I skrivande stund håller Björn Borg på organisera om vår uthyrningsverksamhet.

Styrelsen som nu leder NPK är relativt ny och har med tanke på detta gjort ett starkt arbete med att få ordning på pappersarbetet och strukturera verksamheten.

Så till sist för denna gången...

NPK har idag det största antalet medlemmar hittills i NPKs historia, cirka 300 stycken. Vi har bra struktur på de olika sektionerna, racing-ungdom, motions- och långfärdsverksamheten. Inför framtiden ser det bra ut. Men rekryteringen till tävlingsidan är fortfarande under uppbyggnad och konkurrensen med andra idrotter ökar ständigt. Flera namn har nämnts under resans gång. Det är kanske inte helt rättvist mot övriga medlemmar som har stora som små uppdrag i föreningen. Utan er så skulle det vara ännu svårare för styrelsen att driva verksamheten framåt. Så tack alla föräldrar, ledare, tränare, fixare med flera för era fina insatser i föreningen. Utan er skulle inte verksamheten gå runt.

April 2001

Lars Nordhed

Bild 12
Två nöjda NPKare (Lars Nordhed och Hans Olsson) efter vårträning i Säveån. Foto: Bert Olsson.

Bild 16.
Nöjd tränare/ungdomsledare, Urban Walter.

Bild 9
En trött NPKare och hans kajak. Foto: Bert Olsson.

Bild 17.
Annorlunda "K-4" paddling i Åbybadet.

Sammanställning över våra meriter till och med år 2000.

Landslagsrepresentation

Ingvar Andersson • Kurt Luckner • Leif Mattsson • Larry Myrberg • Håkan Mattsson
Nils-Åke Karlsson • Anders Augustsson • Elisabeth Ribarits • Bengt Bengtsson • Hans Olsson

OS-Deltagare

Håkan Mattsson: Montreal 1976
Hans Olsson: Söul 1988, Barcelona 1992
Gunnar Olsson: Söul 1988.

VM-Deltagare

Ingvar Andersson: 1969(EM)
Kurt Luckner: 1971
Leif Mattsson: 1973
Håkan Mattsson: 1978
Hans Olsson: 1987, 1989, 1990, 1991
Gunnar Olsson: 1987, 1989, 1990, 1991.

VM-Medaljer

Hans Olsson: 1990, 1991, Brons, K-4 10 000 m
Gunnar Olsson: 1990, Brons, K-4 10 000 m

Nordiska Mästare

Kurt Luckner: 1971, K-4 1000m
Håkan Mattsson: 1975, K-4 1000m
Nils-Åke Karlsson: 1975, K-4 1000m
Anders Augustsson: 1977, UNM, K-2 2500m;
1978, JNM K-4 500m
Bengt Bengtsson: 1978, JNM, K-4 500m
Elisabeth Ribarits: 1979, UNM, K-4 500m
Hans Olsson: 1990, K-4 500m; 1992,
K-1 10 000m, K-4 500m,
K-4 1000m
Patrik Winther: 1996, UNM, K-1 200 &
500m
Jonas Rahn: 1996, UNM, K-2.

Svenska Mästare

Ingvar Andersson: 1973
Leif Mattsson: 1973,1974, 1975, 1977
Larry Myrberg: 1973, 1975
Håkan Mattsson: 1973, 1974, 1975,
1977, 1979
Nils-Åke Karlsson: 1974, 1975, 1977
Anders Augustsson: 1974, USM; 1975, USM-
JSM; 1977, USM-ÄJSM;
1980, ÄJSM
Stefan Meijerborg: 1975, JSM; 1977, ÄJSM;
1978, ÄJSM; 1979
Hans Ribarits: 1975, JSM; 1977, ÄJSM;
1979, ÄJSM; 1979
Gunnar Jalnäs: 1975, USM
Göran Sandberg: 1977
Bengt Bengtsson: 1977, ÄJSM; 1980,
ÄJSM; 1990
Elisabeth Ribarits: 1978, USM
Maria Gårdmark: 1978, USM
Mats Loberg: 1979; 1980, ÄJSM
Lars Nordhed: 1980, ÄJSM
Hans Olsson: 1988, 1989, 1990
Gunnar Olsson: 1988, 1989, 1990
Pablo Grate: 1990
Jonas Bergfeldt: 1990, JSM (maraton)
Patrik Winther: 1994, USM; 1996, USM-
JSM; 1998 JSM
Jonas Rahn: 1994, USM; 1995,
USM;1996, USM-JSM
Peter Flodin: 1996, USM-JSM
Jim Sjöstrand: 1996, USM
Christian Olausson: 1996, USM-JSM; 1998, JSM.

Totalt antal SM-guld 1951-2000: 51 st.

Bild 7, Hans Olsson blev historisk genom att vinna sista Nordiska Mästerskapet på K-1 10 000 m 1992. Numera är det 5000 m som gäller som längsta sträcka i racing. Tilldelades samma år utmärkelsen Stor Grabb (nr 104). Foto: Bert Olsson.

Bild 13, Från vänster systrarna Martina och Caroline Johansson samt Agneta Granstedt.

Bild 10, Hans Olsson bronsmedaljör i K-4 10 000 m vid VM i Paris 1991. Foto: Bert Olsson.

Bild 11, Det gäller att inte bli blöt om fötterna. Tidig vårpaddling i Säveån. Foto: Bert Olsson.

Lumiere.se

Produktionslösningar för krävande kunder i Grafiska branschen inklusive skräddarsydd utbildning.

Grafisk produktion, från digital fotografi, billboard, bildbehandling, databaser, web till färdiga trycksaker.

dbc.nu

En plattform för att enkelt systematisera digitala dokument, ljud och bilder för tillgänglighet och distribution via Internet/Intranet. Vi gör det möjligt att producera med miljövänlig print-on-demand teknik nära slutanvändarna. Utan transporter och varje exemplar nyttjas.